

Република Србија
Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Број: 01-920/1
04.04.23. године

На основу члана 19 Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу („Гласник Универзитета у Нишу“, бр. 5/22), декан Факултета даје следеће

ОБАВЕШТЕЊЕ

1. Обавештавају се заинтересовани да је Извештај Комисије за писање извештаја о пријављеним учесницима конкурса за избор наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу грађанскоправну научну област на Правном факултету у Нишу примљен дана 04.04.2023. године под бројем 01-920, и да се налази у Библиотеци Факултета.

2. Извештај је доступан свим заинтересованим лицима у радно време Библиотеке, у року од 30 (тридесет) дана од дана истицања овог обавештења на огласној табли Факултета, сајту Факултета и сајту Универзитета.

3. Ово обавештење истаћи на огласној табли Факултета, а обавештење са извештајем доставити архиви, Библиотеци, Универзитету у Нишу и истаћи на сајту Факултета.

ДЕКАН

Проф. др Небојша Раичевић

Република Србија
Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Број: 01-920/1
04.04.23 . године

На основу члана 19 Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу („Гласник Универзитета у Нишу“, бр. 5/22), декан Факултета даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

1. Обавештавају се заинтересовани да је Извештај Комисије за писање извештаја о пријављеним учесницима конкурса за избор наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу грађанскоправну научну област на Правном факултету у Нишу примљен дана 04.04.2023. године под бројем 01-920, и да се налази у Библиотеци Факултета.

2. Извештај је доступан свим заинтересованим лицима у радно време Библиотеке, у року од 30 (тридесет) дана од дана истицања овог обавештења на огласној табли Факултета, сајту Факултета и сајту Универзитета.

3. Ово обавештење истаћи на огласној табли Факултета, а обавештење са извештајем доставити архиви, Библиотеци, Универзитету у Нишу и истаћи на сајту Факултета.

ДЕКАН

Проф. др Небојша Раичевић

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У НИШУ

Одлуком Научно-стручног већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу број 8/18-01-001/23-015 од 02. 03. 2023. године, образована је Комисија за писање извештаја о пријављеним учесницима на конкурс за избор једног наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу грађанскоправну научну област на Правном факултету у Нишу. Овом одлуком именована је Комисија у саставу: др Невена Петрушић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Нишу, ужа грађанскоправна научна област (члан), др Мирослав Лазић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Нишу, ужа грађанскоправна научна област (председник) и проф. др Нина Планојевић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, ужа грађанскоправна научна област (члан).

Комисија је проучила достављени конкурсни материјал, те у складу са чл. 10-12 Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу, подноси Изборном већу Правног факултета Универзитета у Нишу, следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс за избор наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу грађанскоправну научну област, објављеном у листу Националне службе за запошљавање „Послови“ бр. 1024. од 25. јануара 2023. године и на сајту Правног факултета Универзитета у Нишу, пријавила се др Ивана Симоновић (пријава бр. 01/350 од 9.02.2023), доцент на Правном факултету у Нишу, као једини кандидат.

Комисија констатује да је пријава кандидата поднета благовремено и да садржи све податке и прилоге предвиђене важећим прописима, наведеним у објављеном конкурс.

I ОПШТИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ И ПОДАЦИ О ПРОФЕСИОНАЛНОЈ КАРИЈЕРИ

Биографски подаци

Ивана Симоновић је рођена у Књажевцу 19. јуна 1977. године где је завршила основну школу и гимназију са одличним успехом. Пребивалиште јој је у Нишу, улица Бошко Буха 2/29. Правни факултет Универзитета у Нишу уписала је 1996 године, а дипломирала је 30. октобра 2000. године са просечном оценом 9, 70.

Последипломске студије је уписала 14. новембра 2000. године на Правном факултету у Нишу, на Смеру за Банкарско право, а у школској 2003/2004. години одобрен јој је прелазак на Смер за Грађанско право. На последипломским студијама најпре је положила испит из предмета Методологија правних наука (29. септембра 2004. године). Семинарски рад из предмета Увод у грађанско право и Стварно право, под називом „Критеријуми забране злоупотребе права“, одбранила је 8. априла 2005. године. Други семинарски рад на тему „Прекомерно оштећење“, из предмета Облигационо право, одбранила је 3. априла 2006. године. Усмени магистарски испит из предмета Увод у грађанско право и Стварно право, Облигационо право, Грађанско процесно право и изборни семинар Реална средства обезбеђења положила је 12. јануара 2007. године.

Магистарску тезу „*Дејство рокова у уговорним односима*“ одбранила је са одликом на Правном факултету у Нишу 27. фебруара 2009. године и стекла академски назив магистра правних наука.

Научни назив доктора правних наука стекла је 12. априла 2013. године, одбравивши на Правном факултету у Нишу докторску дисертацију „*Реституција у грађанском праву – домашај примене*“.

Кандидат говори енглески и немачки језик.

Професионална каријера кандидата

На Правном факултету Универзитета у Нишу засновала је радни однос 01. септембра 2004. године, у звању асистента-приправника за ужу Грађанскоправну научну област (наставни предмет Увод у грађанско право и Стварно право), а одлуком НСВ бр. 8/18-01-010/13-005 од 29. октобра 2013.г. изабрана је у звање доцента за ужу Грађанскоправну област. У звање доцента на Правном факултету у Нишу по други пут је изабрана 10. јула 2018. г. одлуком НСВ за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу (број 8/18-01-006/18-027 од 10. јула 2018).

Од школске 2004/2005. године самостално је изводила вежбе, консултације и колоквијуме из предмета Увод у грађанско право и Стварно право. Изводила је и вежбе из предмета Облигационо право, Лична права, Средства обезбеђења, Основи грађанског права Европске уније и Клиничко правничко образовање. Одлукама Наставно-научног већа Факултета, почев од школске 2017/2018. године, распоређена је, као предавач, на предметима: Увод у грађанско право и Стварно право и Права личности (основне академске студије права), Медицинско право и Основи грађанског права Европске уније (мастер академске студије права - општи смер), Грађанскоправна заштита личних права окривљеног у предистражном поступку (мастер академске студије права - смер унутрашњих послова) и Грађанско право (докторске академске студије права). Од школске 2021/2022. године наставник је на предмету Грађанскоправна заштита приватности у онлајн окружењу, на мастер академским студијама „Право и информационе технологије“ на Правном факултету Универзитета у Нишу.

Пре универзитетске каријере, радила је у Окружном суду у Нишу, најпре као судијски приправник (2001-2003) а након положеног правосудног испита (30. септембра 2003. године) као судијски сарадник.

Научна и стручна усавршавања

Усавршавала се на студијским боравцима на Правном факултету Paris-Lodron Универзитета у Салзбургу, у Аустрији, похађањем аустријско-руске летње школе на тему *Аустријско и руско енергетско право у контексту Јавног и Европског права*, у периоду 2-13. јула 2007. г. и Европском универзитету Viadrina у Франкфурту на Одри, у Немачкој, у оквиру реализације *Темпус пројекта установљавања и реализације постдипломских академских студија из области европских интеграција POGESTEI*, у периоду 12-19. мај 2008. године.

У оквиру пројекта *Cluster of Excellence in the European and International Law* остварила је студијски боравак на Europa Institut Saarland University у Немачкој, у периоду 08 -15. новембра 2016. године.

Учествовала је на *УНЕСКО-вом семинару о етици и биоетици медицинског права*, одржаног у Српској академији наука и уметности у Београду, у периоду 27. јун-1. јул 2011. године; *Првој и Другој ОЕБС-овој конференцији о универзитетским правним клиникама у Србији*, одржаним у Београду (14. и 15. новембар 2008. г.) и Вршцу (5. и 6. јун 2009. г.) и др.

Педагошки рад кандидата

На основу Одлука Наставно-научног већа о усвојеним Извештајима о вредновању квалитета рада Правног факултета у Нишу и вредновања наставног процеса за последње три школске године (извештаји у материјалу и на сајту Факултета), који садржи и евалуацију рада наставника, рад кандидата др Иване Симоновић, као наставника који изводи предавања и консултације, оцењен је позитивном оценом (2018/19 оцена 3.07; 2019/20 оцена 3.74; 2020/21 оцена 3.67).

II ПРЕГЛЕД НАУЧНОГ И СТРУЧНОГ РАДА

1. Преглед научних и стручних радова објављених пре избора у звање доцент

1. *Забрана злоупотребе права у француској судској пракси*, Зборник радова Две стотине година од доношења Француског грађанског законика - утицај Француског грађанског законика на српско право, Ниш, Правни факултет, Центар за публикације Правног факултета, 2005, стр. 317-329 ISBN 86-7148-055-0

2. *Право на суђење у разумном року у поступцима за заштиту права својине*, Приступ правосуђу – инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије, тематски зборник радова, Ниш, Правни факултет, Центар за публикације, 2007, стр. 59-98 ISBN 978-86-7148-072-7; COBISS.SR-ID 137805580.

3. *Алтернативно решавање спорова у домену грађанскоправних односа – искуства Словеније, Хрватске и Босне и Херцеговине.*, Зборник радова Правног факултета у Нишу, тематски број – Изградња правног система Републике Србије, Ниш, 2007, стр. 325-340 ISSN 0350-8501

4. *Нове европске тенденције у праву о застарелости и одређивању рокова застарелости*, Приступ правосуђу – инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије, Ниш, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, 2007, стр. 57-98 ISBN 978-86-7148-080-2

5. *Право на раскид уговора због неиспуњења обавеза по Закону о облигационим односима и савремене тенденције у европском уговорном праву*, Зборник радова Правног факултета у Нишу, тематски број Актуелна питања грађанске кодификације, Ниш, 2008, стр. 87-101 ISBN 978-86-7148-086-4

6. *Модификација правног посла условом*, Приступ правосуђу – инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије, тематски зборник, књига четврта, Ниш, 2008, стр. 251-264 ISBN 978-86-7148-087-1

7. *Одговорност продавца због несаобразности робе*, Правни живот, тематски број: Право и време, Београд, Удружење правника Србије, 2009, год. 58, т. 4, бр. 12 (2009), стр. 703-724 ISSN 0350-0500

8. *Рокови у грађанском праву*, Право на приступ правосуђу – инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије, тематски

зборник радова, књига трећа, Ниш, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, 2009, стр. 183-201 ISBN 978-86-7148-103-8

9. *Статус неоснованог обogaћења у упоредном праву*, Зборник радова Правног факултета у Нишу, ЛВИ, Ниш, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, 2010, стр. 175-196 ISSN 0350-8501

10. *Појам и правне последице апстрактности стварноправног уговора немачког права*, Право на приступ правосуђу – инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије, тематски зборник радова, књига пета, Ниш, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, 2010, стр. 171-189 ISBN 978-86-7148-121-2

11. *Право на самопомоћ у заштити државине*, Зборник радова Правног факултета у Нишу, LVIII, Ниш, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, 2011, стр. 201-217 ISSN 0350-8501; UDK: 347.23

12. *Право на самоодређење, аутономија воље и право пацијента на информисани пристанак*, Заштита људских и мањинских права у европском правном простору: тематски зборник радова, књ. 1, Ниш, Центар за публикације Правног факултета, 2011, стр. 455-472 ISBN 978-86-7148-148-9

13. *Биоетика и људске вредности – остваривање и заштита етичких принципа и права појединаца у области медицине*, Зборник радова Правног факултета у Нишу, LXIII, Ниш, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, 2012, стр. 297-322 ISSN 0350-8501; UDK: 608.1:174

14. *Уставне и грађанскоправне последице одлуке Уставног суда Србије о несагласности са Уставом обрачуна затезне камате конфомним методом*, (коаутори Ивана Симоновић, Маја Настић), Зборник радова Правног факултета у Нишу, тематски број Заштита људских и мањинских права у европском правном простору, LXII, Ниш, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, 2012, стр. 377-400, ISSN 0350-8501; UDK: 342.565.2:347.4.

2. Преглед научних и стручних радова објављених након избора 2013. г. у звање доцент

а) Монографије/студије:

1.Н. Петрушић, И. Симоновић (2014), *Етичке и правне димензије биомедицинских истраживања*, Ниш, 2014, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, ISBN 978 - 86 - 7148 - 190- 8, стр. 99.

б) Чланци:

1.И. Симоновић (2013), "Restitution and Civil Liability for the Infringement of Subjective Rights", *Facta Universitatis, Series Law and Politics*, Vol. 11, No.2, 2013, ISSN 1450 - 5517, pp. 105 – 119.

2.И. Симоновић (2014), "Карактеристике личних права", *Заштита људских и мањинских права у европском правном простору* (тематски зборник радова), књ. четврта, Ниш, 2014, ISBN 978- 86 - 7148 - 198 - 4, стр. 143 - 159.

3. И. Симоновић (2014), "Враћање неосновано стеченог повредом личних права", *Зборник радова Правног факултета у Нишу*, тематски број *Усклађивање права Србије са правом ЕУ*, ISBN 978 - 86 - 7148 - 187 - 8, стр. 423 - 445.

4. И. Симоновић, М. Лазић (2014), "Грађанскоправни аспект заштите права личности", *Зборник радова Правног факултета у Нишу*, бр. 68, година LIII, 2014, ISSN 0350 - 8501, стр. 269 - 290.

5. И. Симоновић (2015), "Приватна аутономија и забрана дискриминације у грађанскоправним односима", *Зборник радова Правног факултета у Нишу*, бр. 70, година LIV, 2015, ISSN 0350 - 8501, стр. 677-702.

6. И. Симоновић (2016), "Constitutionalization of Private Law: The Effects of Constitutional Rules on Private Law Relationships", *Legal, Social and Political Control in national, International and EU Law*, Collection of Papers from the International Scientific Conference held on 19 - 20 May 2016, at the Faculty of Law, University of Niš, pp. 455 - 477.

7. И. Симоновић, "Утицај заблуде на правни посао - посебно о битним својствима предмета чинидбе", *Зборник радова Правног факултета у Нишу*, бр. 75, година LVI, 2017, ISSN 0350 - 8501, стр. 161 - 182, doi: 10.5937/zrpfni1775161S.

8. И. Симоновић (2017), "Дужност међусобног обавештавања и правне последице њене повреде", *Зборник радова Правног факултета у Нишу*, бр. 76, година LVI, 2017, ISSN 0350 - 8501, стр. 389 - 412.

3. Преглед научних и стручних радова објављених у последњих пет година - након избора 2018. г. у звање доцент

1.И. Симоновић (2018) „The effects of Prescription on Enforcement proceedings“. У: *Општественике промени во глобализмот свет*, бр. 1-2, 2018, стр. 319-332. UDC.347.91/.95(497.11) ISBN 978-608-244-548-9 (M33)

2.М. Лазић, И. Симоновић (2018) „Принципи социјалног становања и корисници стамбене подршке“. У: *Правна ријеч. часопис за правну теорију и праксу*, Удружење правника Републике Српске, бр. 55, 2018, стр. 99-117. ISSN 1840-0272. doi 10.7251/PR5518099L (M51)

3.И. Симоновић (2018) „Конкуренција захтева за надокнаду штете и захтева из неоснованог обogaћења у случају неовлашћене употребе туђе ствари или туђег права у своју корист. У: *Зборник радова Правног факултета у Нишу*, Правни факултет у Нишу, бр. 81, 2018, стр. 303-319. ISSN 0350-8501, doi: 105937/zrpfni1881303S (M51)

4.М. Лазић, И. Симоновић (2019) „The Principles of Human Organ Transplantation Procedure“. У: *Зборник радова Правног факултета у Нишу*, бр. 85, 2019, стр. 15-35. ISSN 0350-8501. doi 10.5937/zrpfni0-24395 (M24)

5.И. Симоновић (2020) „Лишење пословне способности у светлу концепта пословне способности као људског права“. У: *Зборник радова Правног факултета у Нишу*, бр. 86, 2020, стр. 75-90. ISSN 0350-8501. doi 10.5937/zrpfni0-23598. (M51)

6.И. Симоновић (2020) „Legally relevant Damage“. У: *TEME*, бр. 1, 2020, стр. 49-64. ISSN 0353-7919. <https://doi.org/1022190/TEME191202008V> (M24)

7.И. Симоновић (2022) „National report – The Right to Health and Health Care of Migrants“. У: *SEE Law Journal, Special edition*, Issue 1, No. 10, 2022, Centre for SEELS, Faculty of Law Iustinianus I University Sts. Cyril and Methodius, Skopje, pp. 60- 76. ISSN 2671-331X

4. Учешће на научним скуповима у последњих пет година

4.1. Учешће у научно-истраживачким пројектима у периоду од последњег избора у звање доцента 2018. године

1. Научно-истраживачки пројекат *Заштита људских и мањинских права у европском правном простору*, који се реализовао на Правном факултету Универзитета у Нишу (број уговора 179046) уз подршку Министарства просвете, науке и технолошког развоја (2011-2019).

2. Научно-истраживачки пројекат *Превентивни, терапијски и етички приступ преклиничким и клиничким истраживањима гена и модулатора редокс хелијске сигнализације у имунском, инфламаторном и пролиферативном одговору хелије*, који се реализовао на Медицинском факултету Универзитета у Нишу (број уговора 41018), уз подршку Министарства просвете, науке и технолошког развоја (2011-2019).

3. Научно-истраживачки пројекат *Усклађивање права Србије са правом Европске уније*, који је финансирао Правни факултет (2013-2020).

4. Републички пројекат подржан од Министарства просвете, науке и технолошког развоја РС према Уговору о реализацији и финансирању научноистраживачког рада НИО евиденциони број 451-03-68/2020-14/200120 (2020); евиденциони број: 451-03-9/2021-14/200120 (2021); евиденциони број 451-03-68/2022-14/200120 (2022).

5. Пројекат *Одговорност у правном и друштвеном контексту*, који финансира Правни факултет у Нишу (2021-2025).

6. Учешће у пројектима **Мреже правних факултета Југоисточне Европе (South East European Law School Network, SEELS)**

7. *Legal Status and Protection of Internationally Displaced Persons, Refugees, Asylum Seekers and 'Invisible' Persons without IDs (Forced Migration Project)*. Носилац пројекта Правни факултет Универзитета у Нишу, у сарадњи са Мрежом правних факултета југоисточне Европе (SEELS), Правног факултета Универзитета у Зеници, Правног факултета Јустинијан I Универзитета у Скопљу и Правног факултета Јосип Јурај Штросмајер Универзитета у Осигеку 2019-2022.

4.2. Учешће у окончаним пројектима:

1. Макро-пројекат *Стварање услова за развој модерног правног и друштвено-економског система Србије као демократске државе*, који се, у организацији Центра за правна и друштвена истраживања, реализовао на Правном факултету Универзитета у Нишу (2004-2013).

2. Научно-истраживачки пројекат *Приступ правосуђу – инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије*, реализован на Правном факултету Универзитета у Нишу уз подршку Министарства науке и заштите животне средине Републике Србије, на основу Уговора о реализацији пројекта из програма основних истраживања бр. 149043Д (2006-2010).

3. Пројекат *Установљавање клиника за заштиту права жена на Правном факултету Универзитета у Нишу (Establishing Women's Rights Clinics at Faculty of Law of University of Nis)*, клинички програм обуке студената кроз пружање бесплатне правне помоћи женама, реализован на Правном факултету Универзитета у Нишу, (1. децембар 2006-1. децембар 2007).

4. Пројекат *Права жртва насиља у породици - ка европским решењима*, који се реализовао у оквиру Правне клинике Правног факултета Универзитета у Нишу. Носилац пројекта је Женски истраживачки центар за едукацију и комуникацију из Ниша. Финансијер пројекта је Министарство спољних послова Краљевине Норвешке (период реализације је од 1. новембра 2010. до 1. новембра 2013. године).

5. Пројекат *TEMPUS POGESTEI Пројекат последипломских студија у области европских интеграција (TEMPUS JEP POGESTEI Project –Post-graduate Studies in European Integration)*, учесница у Првом модулу *Judicial Protection in the EU* (2006-2008).

6. Научно-истраживачки пројекат *Заштита људских и мањинских права у европском правном простору*, који се реализовао на Правном факултету Универзитета у Нишу (број уговора 179046), уз подршку Министарства просвете, науке и технолошког развоја (2011-2018).

7. Научно-истраживачки пројекат *Превентивни, терапијски и етички приступ преклиничким и клиничким истраживањима гена и модулятора редокс хелијске сигнализације у имунском, инфламаторном и пролиферативном одговору хелије*, који се реализовао на Медицинском факултету Универзитета у Нишу (број уговора 41018), уз подршку Министарства просвете, науке и технолошког развоја (2011-2018).

4.3. Учесће на научним и стручним скуповима, трибинама и семинарима (са рефератима, саопштењима и дискусијама) у периоду од последњег избора у звање 2018. године

1. Пета међународна конференција *Општествене промене во глобалниот свет*, Правни факултет у Штипу, 6. и 7. септембра 2018, са радом *The effects of Prescription on Enforcement proceedings*. Рад је објављен у зборнику радова *Општествене промене во глобалниот свет*, бр. 1-2, 2018, стр. 319-332. UDC.347.91/95 (497.11) ISBN 978-608-244-548-9;

2. Међународна научна конференција *Право пред изазовима савременог доба*, Правни факултет Универзитета у Нишу, април 2018, са радом *Конкуренција захтева за надокнаду штете и захтева из неоснованог обогаћења у случају неовлашћене употребе туђе ствари или туђе права у своју корист*. Рад је објављен у *Зборнику радова Правног факултета у Нишу*, Правни факултет у Нишу, бр. 81, 2018, стр. 303-319. ISSN 0350-8501, doi: 105937/zrpfni1881303S;

3. Савјетовање правника *Октобарски правнички дани* на тему *Изградња и функционисање правног система*, са коаутрским радом *Принципи социјалног становања и корисници стамбене подршке* (М.Лазих, И. Симоновић). Саветовање је одржано 12. и 13. октобра 2018. на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци. Рад је објављен у *Правна ријеч, часопис за правну теорију и праксу*, Удружење правника Републике Српске, бр. 55, 2018, стр. 99-117. ISSN 1840-0272. doi 10.7251/PR5518099L.

4. Међународна научна конференција *Право и мултидисциплинарност*, Правни факултет Универзитета у Нишу, 12-13. април 2019, са радом *Лишење пословне способности у светлу концепта пословне способности као људског права*. Рад је објављен у *Зборнику радова Правног факултета у Нишу*, бр. 86, 2020, стр. 75-90. ISSN 0350-8501. doi 10.5937/zrpfno-23598.

4. Међународна научна конференција *Одговорност у правном и друштвеном контексту*, Правни факултет Универзитета у Нишу, 18. септембра 2020, са саопштењем

Приватност и заштита података о личности. Саопштење је објављено у Зборнику сажетака *Одговорност у правном и друштвеном контексту*, 2020, стр.19-22.

5. Међународна научна конференција *Право и дигитализација*, Правни факултет Универзитета у Нишу, април 2021, са саопштењем *Правни аспекти телемедицине - обезбеђивања здравствене заштите и лечења на даљину*. Саопштење је објављено у Зборнику сажетака *Право и дигитализација*, 2021, стр. 65-68.

6. Регионална научна конференција *Legal Status and Protection of Internationally Displaced Persons, Refugees, Asylum Seekers and 'Invisible' Persons without IDs (Forced Migration Project Conference)*, са радом *National report – The Right to Health and Health Care of Migrants*. Конференција је одржана 28. априла 2021. на Правном факултету Универзитета у Нишу. Рад је објављен у *SEE Law Journal, Special edition*, Issue 1, No. 10, 2022, Centre for SEELS, Faculty of Law Iustinianus I University Sts. Cyril and Methodius, Skopje, pp. 60- 76. ISSN 2671-331X

III МИШЉЕЊЕ О НАУЧНИМ И СТРУЧНИМ РАДОВИМА

1. И. Симоновић, „The effects of Prescription on Enforcement proceedings“, *Отитествените промени во глобалиот свет*, бр. 1-2, 2018, стр. 319-332 (М33).

Предмет анализе овог рада је актуелни правни институт застарелости као установа код којих утицај времена на право долази до пуног изражаја. У раду су најпре обрађени појам, обележја и циљеви застарелости. У централном делу рада аутор се бави позитивноправним уређењем застарелости, које је на одговарајућим местима упоређено са решењима из важнијих европских грађанских кодификација, пре свега из Немачког грађанског законика, чије су одредбе о застарелости претрпеле значајне садржинске измене. Разматрана су и правила о застарелости из Принципа европског уговорног права, насталим ради усалашавања уговорног права, превазилажења разлика у националним правима земаља Европске уније и отклањања препрека у ефикасном пословању субјеката из различитих земаља. Њихова вредност, ипак, није само у конкретним правилима којима уговорне стране могу да подвргну свој уговорни однос. Далеко је значајније што Принципи могу послужити и као основа за будуће европско уговорно право, због чега их треба посматрати као први корак ка уједначавању уговорног, па и читавог грађанског права у Европи. Намењени су првенствено субјектима из ЕУ, али могу послужити и као инспирација законодавцима оних земаља које се припремају за чланство у ЕУ и које се налазе у процесу реформе права и његовог усклађивања са потребама тржишне економије. Србија је једна од тих земаља, те је овим радом дат допринос оцени стања грађанског, и шире приватног права, у Републици Србији.

Упоређење са овим савременим правилима треба да покаже да ли норме о застарелости из ЗОО, у битно измењеном правном окружењу, и даље одговарају савременим трендовима развоја права или је потребно да буду усклађене са европским законодавством. У раду се истиче значај Смернице о одређеним аспектима продаје потрошних добара и гаранцијама за потрошно добро (1999/44/EZ од 25. маја 1999. године) којом је предвиђен рок од две године за остваривање захтева потрошача (непривредног субјекта, крајњег корисника) због мана на продатој роби. У нашем праву продавац одговара само за оне (скривене) недостатке који су се показали у року од шест месецу од предаје ствари, а рок у коме купац може судским путем да оствари своја права упола је

краћи, и износи годину дана од слања продавцу обавештења о недостатку. Рокови су, дакле, краћи, па је у очекиваној реформи потребно усаглашавање са европским правом.

Не мање важни јесу и Принципи европског уговорног права. Тамо је предвиђен веома кратак општи рок застарелости (три године), чиме се изражава тренд у савременом праву усмерен на скраћивање рокова застарелости и брже рашчишћавање правних односа, те остварењу правног мира и правне сигурности. У нашем праву овај рок је десет година, а аутор се залаже да се спроведу измене и усаглашавање или макар приближавање савременим европским решењима.

2. М. Лазић, И. Симоновић, коаутори, „Принципи социјалног становања и корисници стамбене подршке“, *Правна ријеч, часопис за правну теорију и праксу*, Удружење правника Републике Српске, бр. 55, 2018, стр. 99-117 (М33).

Коаутори анализирају решења из новог Закона о становању и одржавању зграда РС који први пут детаљно дефинише однос према социјалном становању и принципу одрживог становања. Принцип одрживог становања је утврђен као јавни интерес Републике Србије који се остварује у циљу унапређења услова становања грађана и очувања и унапређења вредности стамбеног фонда, уз истовремено унапређење енергетске ефикасности и смањење негативних утицаја на животну средину и рационално коришћење ресурса. Закон је терет решавања издавања станова у непрофитни закуп пребацио на непрофитну стамбену организацију, па су аутори приметили да ће без издвојених средстава од стране локалне самоуправе стамбене агенције тешко моћи да остваре своје циљеве социјалног становања. Аутори анализирају и поступак иселења и пресељења и указују на недостатке законских решења анализом упоредног права. Стандарди за иселење и заштита стамбено незбринутих лица су новим Законом подигнути, али је питање да ли ће бити воље и средстава да се ове одредбе примене од стране државне власти, а посебно што је највећи терет пребачен на ниво локалне самоуправе. Поред тога, указује се да нови закон није у потпуности усклађен са чл. 11 Међународног пакта о економским, социјалним и културним правима.

3. И. Симоновић, „Конкуренција захтева за надокнаду штете и захтева из неоснованог обогаћења у случају неовлашћене употребе туђе ствари или туђег права у своју корист“, *Зборник радова Правног факултета у Нишу*, бр. 81, 2018, стр. 303-319 (М24¹)

Аутор анализира два сродна правна института – проузроковање штете другоме и стицање без правног основа. Иако су то два посебна извора облигационих односа повезана су могућношћу да се истом радњом штетника проузрокује штета и стекне неосновану корист на рачун оштећеног лица, тужба за накнаду штете и тужба из неоснованог обогаћења се налазе у односу конкуренције. Пошто су претпоставке ових института различита, оштећено лице може избором захтева да бира онај који је повољнији – у погледу доказивања или економске исплативости. Ова могућност конкуренције захтева

¹Рад је категоризован као М24 у складу са чл. 3 ст. 1 Правилника о ближим критеријумима за избор у звање наставника Универзитета у Нишу, „Гласник Универзитета у Нишу“, бр. 3/2017, 7/2017, 4/2018, 1/2019 и 1/2020).

постоји само у случајевима неовлашћене употребе туђе ствари или вршења туђег права у сопствену или корист другог, јер се ради о правно недопуштеном присвајању одређених вредности из туђе имовине.

Циљ заштите – *restitutio in integrum* – приближава одштетну и реститутивну (овде се мисли на захтев за успостављање пређашњег стања по основу неоснованог обogaћења, јер је реституција шири појам) одговорност под којом аутор подразумева одговорност из неоснованог обogaћења. У раду су приказана решења у упоредном праву. У земљама романског правног круга (Француска, Белгија) ови захтеви су у односу субсидијарности. Реститутивни захтев уступа место одштетном уколико радња има обележја деликта. У германском правном кругу (Немачка, Аустрија) важи начело изборности захтева. Аутор анализира ове систем са одговарајућим теоријама, указујући и на специфичности енглеског права.

Посебан предмет анализе је употреба туђе ствари у своју корист по чл. 219 Закона о облигационим односима, када оштећено лице може захтевати корист од употребе, независно од права на накнаду штете или у одсуству исте. Кумулација захтева – одштетног и реститутивног - могућа је када из исте радње настане оштећење једног, а обogaћење другог, уз истовремено испуњење и претпоставки за деликтну одговорност. Аутор указује на одређене предности реститутивног захтева у односу на захтев за накнаду штете, иако се ради о облицима имовинске санкције карактеристичне за „поправљање“ повређених грађанских субјективних права.

4. М. Лазић, И. Симоновић, „The Principles of Human Organ Transplantation Procedure”, *Зборник радова Правног факултета у Нишу*, бр. 85, 2019, стр. 15-35. (M24)

Коаутори се у раду баве савременим начелима која се примењују у поступку пресађивања органа. Ова начела морају да испуне два захтева: захтев хуманости, на којој почива медицинска делатност, и захтев заштите пацијената и очувања људских и личних права сваког човека - за живота и након његове смрти. У српском праву, за основна начела утврђена су: заштита интереса и достојанства даваоца и примаоца органа; добровољност; медицинска оправданост и безбедност, једнака доступност људских органа. Свако особа са медицински утврђеном потребом и оправданошћу за пресађивањем људског органа, требало би да добије једнаке услове за добијање људског органа. Коаутори у раду анализирају њихову примену и усклађеност са европским стандардима.

5. И. Симоновић, „Лишење пословне способности у светлу концепта пословне способности као људског права”, *Зборник радова Правног факултета у Нишу*, бр. 86, 2020, стр. 75-90. ISSN 0350-8501. doi 10.5937/zrpfno-23598. (M51²)

Правни институт пословне способности испитује се у светлу, можемо рећи фундаменталне, промене учињене Конвенцијом о правима особа са инвалидитетом, којом је право на пословну способност постављено као основно људско право, а сама пословна

² Рад је категоризован као M24 у складу са чл. 3 ст. 1 Правилника о ближим критеријумима за избор у звање наставника Универзитета у Нишу, „Гласник Универзитета у Нишу”, бр. 3/2017, 7/2017, 4/2018, 1/2019 и 1/2020).

способност као неопходан услов остваривања пуне једнакости (пред законом) свих људских бића. Израз који се користи - правни капацитет (иначе несвојствен нашем праву а позајмљен из англосаксонске правне терминологије) - обједињује правну и пословну способност, које су нераздвојиве и једнаке су за све особе, без обзира на њихову старост или менталне капацитете.

Ради разумевања новог приступа, аутор најпре анализира право на једнакост пред законом из чл. 12 Конвенције којим се правна и пословна способност повезују у нераздвојиво јединство, што одступа од преовлађујућег, законског и теоријског приступа правном субјективитету физичких лица, виђеног као сложен институт у ком правну способност нужно не мора да прати и пословна способност.

Приписивање пословној способности обележја основног људског права она добија на значају у ситуацијама у којима пунолетна особа не може самостално иступати у правном промету, најчешће зато што јој болест или психо-социјалне сметње отежавају разумевање и одлучивање. Правилна примена члана 12 Конвенције искључује меру лишења пословне способности и налаже њену замену разноврсним, потребама и способностима конкретне особе прилагођеним, облицима помоћи и подршке у одлучивању.

Република Србија јесте ратификовала поменуту Конвенцију али и ставила резерве на њен члан 12. Отуда, у нашем праву је могуће особу, због неспособности за расуђивање и немогућности самосталног старања о себи и својим правима и интересима, лишити пословне способности и ставити под старатељство. Заменско одлучивање није у потпуности замењено одлучивањем уз помоћ и подршку. Осим што конвенцијски стандард није ушао у одговарајуће законске текстове и правну праксу, ни учбеници који се баве статусом правних субјеката њему нису прилагођени: правној и пословној способности приступа се на традиционалан академски начин, као двама засебним својствима правног субјективитета; прво је еминентно, трајно и потпуно, друго се може степеновати и током живота изгубити (лишењем). Не поричући разлике у менталној способности особа, аутор нас позива на промишљање о оправданости другачијег поступања према особама којима су оне умањене те на чешће коришћење разноврсних облика подршке и помоћи у њиховом одлучивању уместо понижавајућег одузимања пословне способности.

6. И. Симоновић, „Legally relevant Damage”, Теме, бр. 1, 2020, стр. 49-64. (M24)

Предмет рада је анализа појма “правно значајне штете” као услова грађанскоправне одговорности, што је правац у коме се развија савремено одштетно право, и то судећи не само по праву европских земаља већ и пројеката њиховог уједначавања. Уместо дефинисања појма штете, противправности, узрочне везе (и осталих услова грађанскоправне одговорности за штету) и набрајања правно заштићених добара, значајније постаје одређивање услова под којима се (материјални или нематеријални) губитак једног лица може приписати другоме. Уколико су они испуњени, постоји правно значајна штета („*legally relevant damage*”) на коју се надовезује дужност њене надокнаде. Такав је приступ Студијске групе за израду Европског грађанског законика, чији је предлог преузет у DCFR-у, затим Европске групе за одштетно право, као и комисија образованих за реформу француског облигационог права и аустријског одштетног права.

Студијска група определила се да појмом „правно значајна штета” одреди један од општих услова одговорности за штету, које гласи: Одштетну одговорност покрећу: правно

значајна штета, основ одговорности, узрочно-последична веза и непостојање разлога за искључење одговорности.

У поглављу два Нацрта одређено је шта се таквом штетом има сматрати: издвојено је једанаест посебних облика штете, а једном општом нормом утврђени су критеријуми на основу којих ће се примена правила о одштетној одговорности применити и на друге, појединачно неуређене, повреде права и правних интереса. У сазнавању појма правно значајна штета треба поћи од ових издвојених и појединачно уређених облика штете, а општу одредбу са почетка Поглавља два применити супсидијарно – уколико повређено субјективно право или заштићени интерес не спада ни у један од посебних облика штете. У раду се указује да су се писци Нацрта определили за овакав распоред правила како се не би стекао погрешан утисак да се листа затвара са ових једанаест врста штета, без могућности заштите и других правних добара, и то на основу посебно утврђених критеријума, чије ће постојање утврђивати суд у сваком конкретном случају. Норма о правно значајној штети из чл. 2: 101 Нацрта заправо је бланкетно правило, које тек треба операционализовати у судској пракси.

Анализом одредаба о „правно значајној штети“ показује се да се она може испољити у два облика: губитак и сама повреда права (правно заштићени интерес). Захваљујући свом дејству *erga omnes* и ексклузивитету, апсолутна права уживају посебан, привилегован, статус у одштетном праву, видљивом по томе што се већ сама њихова повреда сматра правно значајном штетом. Релативна права, зато што делују *inter partes*, нису на овај начин заштићена. На појашњење правно значајне штете, надовезује се анализа њених кључних појмова - губитак и повреда права, као и облика њене надокнаде. Закључно запажање аутора јесте да неке штете, мада задовољавају појам правно значајних, нису надокнадиве. Код таквих, једино је могуће превентивно деловање и судска одлука о одбијању тужбеног захтева за надокнаду штете (на пример због претрљеног бола) јер „надокнада не би била правична и разумна“.

7. И. Симоновић, „National report – The Right to Health and Health Care of Migrants”, *SEE Law Journal, Special edition, Issue 1, No. 10, 2022, pp. 60-76. (M51)*

Предмет рада јесу међународне и националне правне гаранције права миграната на заштиту здравља и њихово остваривање у Републици Србији. Своју анализу аутор заснива на ставу о праву на здравље као основном људском праву у чијем остваривању није допуштено правити разлике како према било ком личном својству, тако и по основу имиграционог статуса. Држава је дужна да сваком ко се налази на њеној територији, био он домаћи држављанин, странац или мигрант, обезбеди уживање права на здравље без дискриминације. Заштита здравља миграната, која не сме да се сведе на хитну медицинску помоћ, веома је важна, како за саме мигранте, тако и за здравље домаћег становништва. У раду су анализирани појам здравља и права на здравље, те међународна правна јемства овог права. Такође, проучен је правни оквир здравствене заштите у Републици Србији – опште здравствене заштите, важеће за целокупно становништво, и посебне – предвиђене за различите категорије странаца, међу њима и за мигранте.

Аутор полази од холистичког, свеобухватног поимања здравља и здравственог стања, на које утичу различити чиниоци – унутрашњи, у људском организму (одређени наслеђем и генетиком), и спољашњи, изван људског организма. Због тога, да би се човек сматрао здравим, није довољно да није болестан и да се у његовом организму сви физиолошки, психички, емотивни и ментални процеси одвијају нормално. Битни су и

услови у којима живи и ради, доступност здраве пијаће воде и хране, могућност образовања и сазнавања информација о важности здравог начина живота, једноставан приступ здравственим службама, економски прихватљиве цене здравствених услуга необухваћених обавезним здравственим осигурањем и други чиниоци. На обим и квалитет права на здравље (као личног субјективног права) и његовог уживања не утиче само понашање његовог имаоца (брига или небрига о сопственом здрављу), већ и државне мере у области здравствене политике, здравствене заштите, бриге о маргинализованим и осетљивим групама, али и државне мере у областима економије, заштите животне средине, становања, образовања, информисања итд.

Аутор указује да је здравствена заштита само минимум остваривања права на здравље као основног права сваке особе, била она домаћи држављанин или странац. Држава има обавезу старати се о добром здравственом стању сваке особе на својој територији и обезбедити јој једнаке могућности у задовољавању здравствене потребе. Према правним прописима Републике Србије, мигранти имају право на здравствену заштиту, пре свега основну (примарну) и, по потреби, специјалистичку, на секундарном и терцијарном нивоу. Примарном здравственом заштитом миграната обухваћене су здравствене услуге на које имају право и домаћи држављани, што је похвално јер се у неким богатијим европским државама мигрантима пружа само хитна медицинска помоћ или се она условљава испуњењем различитих административних претпоставки. Међутим, приступ секундарном и терцијарном нивоу здравствене заштите теже се остварује – препреке су двоструке, али не и неотклоњиве. Најпре, мигранти нису обавештени о свом праву да буду збринуте и у специјалистичким здравственим установама уколико то налаже њихово здравствено стање. Затим, ни лекари у домовима здравља не знају или нису сигурни у могућност упућивања миграната на индиковане специјалистичке прегледе. Боља информисаност и миграната, али и лекара, уклонила би ову препреку и мигрантима омогућила пуно уживање признатог им права на здравствену заштиту.

IV ПРЕГЛЕД ЕЛЕМЕНАТА ДОПРИНОСА АКАДЕМСКОЈ И ШИРОЈ ЗАЈЕДНИЦИ

1. Учешће у раду тела Факултета и Универзитета

1.Члан Научног већа Центра за правна и друштвена истраживања у периоду од 5. октобра 2018. г. до 8. маја 2019. г, Одлука декана Правног факултета у Нишу, бр. 01-2343 од 5. октобра 2018. г;

2.Заменик председника Већа другог и трећег степена студија у периоду од 13. јуна 2019. г. до 12. јуна 2020. г, Одлука декана Правног факултета у Нишу, бр. 01-1428/17 од 13. јуна 2019. г;

3.Председник Комисије за утврђивање испуњености услова за издавање јавних исправа о завршетку студија студената Правног факултета у Нишу у периоду од 1. јуна 2021. г. до 2. септембра 2021. г, Одлука декана Правног факултета у Нишу, бр. 01-1381 од 31. маја 2021. г.

2. Успешно извршавање задужења везаних за наставу, менторство, професионалне активности намењене као допринос друштвеној заједници

1.Члан Комисије за одбрану пројекта докторске дисертације кандидаткиње Јоване Миловић, под називом *Жена у наследном праву Косова и Метохије* (датум одбране: 17. јуна 2022. г.), потврда Правног факултета у Нишу бр. 01-309 од 7. фебруара 2023. године;

2.Члан Комисије за оцену научне заснованости теме докторске дисертације кандидаткиње Јоване Миловић, под називом *Жена у наследном праву Косова и Метохије*, Одлука Научно-стручног већа за друштвено-хуманистичке науке од 20. маја 2022. године;

3.Члан Комисије за писање извештаја за оцену и јавну одбрану завршног рада под називом *Право детета пацијента на информације* кандидаткиње Јасне Стојановић, студенткиње мастер академских студија права, Одлука декана Правног факултета у Нишу, бр. 01-195 од 25. јануара 2023. године;

4.Ментор приликом израде и одбране завршног мастер рада *Посебни рокови застарелости*, кандидаткиње Стефане Ђорђевић, студенткиње мастер академских студија права (датум одбране: 24. октобра 2019. г.), потврда Правног факултета у Нишу бр. 01-309 од 7. фебруара 2023. године;

5.Члан Комисије за оцену и одбрану завршног мастер рада *Правни оквир ИКТ у извршним поступцима у одабраним државама бивше Југославије (Републике Србије, Републике Хрватске и Републике Северне Македоније)*, кандидата Стефана Пешића, студента мастер академских студија права (датум одбране: 28. априла 2022. г.), потврда Правног факултета у Нишу бр. 01-309 од 7. фебруара 2023. године;

6.Члан Комисије за оцену и одбрану завршног мастер рада *Извршење ради враћања запосленог на рад у правном систему Републике Србије с освртом на законодавство у земљама бивше Југославије*, кандидаткиње Милице Стојиљковић, студенткиње мастер академских студија права (датум одбране: 7. октобра 2020. г.), потврда Правног факултета у Нишу бр. 01-309 од 7. фебруара 2023. године;

7.Члан Комисије за одбрану семинарских радова на докторским академским студијама права *Злоупотреба права на приступ суду и процесних овлашћења у парничном поступку: искуства судова Републике Србије*, кандидаткиње Ане Лукић Видојковић, студенткиње докторских академских студија права (датум одбране: 20. јуна 2018. г.), потврда Правног факултета у Нишу бр. 01-310 од 7. фебруара 2023. године и

8.Члан Комисије за одбрану семинарских радова на докторским академским студијама права *Одговорност за штету коју проузрокује малолетно лице*, кандидаткиње Бојане Арсенијевић, студенткиње докторских академских студија права (датум одбране: 30. јуна 2018. г.), потврда Правног факултета у Нишу бр. 01-310 од 7. фебруара 2023. године.

3. Учесће у раду значајних тела и професионалних организација

1.Координатор Правног факултета у Нишу за *Мрежу правних факултета југоисточне Европе (SEELS)* у периоду од 1. октобра 2017. г. до 8. маја 2023. године - одлуке декана Правног факултета у Нишу бр. 01-2019 од 29. септембра 2017; бр. 01-274 од 25. септембра 2018; бр. 01-928 од 7. маја 2020. г, бр. 01-1148 од 10. маја 2021. г и бр. 01-1473 од 12. маја 2022.

V МИШЉЕЊЕ О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ИЗБОР

Након што је размотрила пријаву доц. др Иване Симоновић, имајући у виду да је конкурс расписан за звање доцент или ванредни професор, Комисија је размотрила

испуњеност услова за оба звања и анализирао научно-стручни, педагошки и истраживачки рад, као и допринос кандидата академској и широј друштвеној заједници.

- *Научно-истраживачки рад.* Доцент др Ивана Симоновић је, у последњих пет година, аутор и коаутор научних и стручних радова који претежно припадају ужој грађанскоправној научној области. На основу анализираних радова, Комисија закључује да је кандидат савладала методологију научног истраживања, као и да је развила способност критичке анализе и правничке аргументације са смислом за теоријски аргументовано и полемичко изражавање. Своје научне и стручне способности је потврдила у излагању ставова и закључака као учесник у раду међународних и домаћих научних и стручних скупова. Ипак, кандидат у овом сегменту није урадила обимније научно дело, уџбеник или монографију. Имајући у виду овај део анализе, Комисија констатује да кандидат доцент др Ивана Симоновић, имајући у виду услове предвиђене за избор у звање ванредни професор по основу чл. 14 Ближих критеријума за избор у звање наставника Универзитета у Нишу, не испуњава све потребне услове за избор у звање ванредни професор Универзитета у Нишу (**услови из тач. 5 – универзитетски уџбеник, односно универзитетска или научна монографија**).

- *Допринос широј академској заједници.* Непобитна је активност кандидата у најмање два елемента доприноса широј академској заједници - учешће у раду тела Факултета и Универзитета и успешно извршавање задужења везаних за наставу, менторство, професионалне активности намењене као допринос друштвеној заједници, а има и активности везаних за рад професионалних организација;

- *Оцена резултата педагошког рада.* Позитивна оцена педагошког рада је први услов за поновни избор у звање доцента, те смо га пажљиво анализирали. Олакшавајућа околност је оцењивање студената наставног процеса које је дато у материјалу, али неопходно је и шире посматрање овог услова. Перманентан рад доцента др Иване Симоновић са студентима на основним, мастер и докторским студијама права показао је позитивне резултате кроз квалитетно извођење предавања, консултација, испита и менторства код израде семинарских радова на основним и мастер студијама, као и испита и консултативне наставе на докторским студијама у протеклом наставном периоду. Изводећи наставу из више наставних дисциплина из уже грађанскоправне научне области, кандидат др Ивана Симоновић је свакако уложила додатни труд, а притом је испољила способност да своје знање пренесе на студенте, да им приближи сложену и разноврсну наставну материју, као и да допринесе укупном квалитету наставног процеса на свим нивоима студија. Кандидат је добила позитивне оцене у студентској евалуацији педагошког рада, иако је у појединим сегментима оцењивања евидентно да има простора за побољшање наставног рада кандидата посебно са студентима основних студија.

Неспорно је да кандидат доцент др Ивана Симоновић испуњава следеће услове:

- позитивну оцену педагошког рада;
- остварене активности у најмање два елемента доприноса широј академској заједници;
- рад у последњих пет година у часописима М24 или рад у часописима М51;
- рад у последњих пет година у часописима које издаје Универзитет у Нишу или факултет Универзитета у Нишу, иако није услов за избор у истом звању;
- излагања на међународним и домаћим научним скуповима, иако није услов за избор у истом звању.

Комисија констатује да је кандидат доцент др Ивана Симоновић, у свом стручном и професионалном раду, у смислу чл. 12, а поготово чл. 13 (поновни избор у звање доцент) Ближих критеријума за избор у звање наставника Универзитета у Нишу, остварила све услове за избор у звање доцент Универзитета у Нишу.

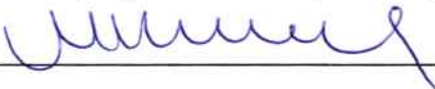
VI ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР

У складу са изнетим мишљењем, а сагласно својим овлашћењима из чл. 10 Правилника о поступку стицању звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу, Комисија са задовољством предлаже Изборном већу Правног факултета Универзитета у Нишу да донесе одлуку о утврђивању предлога за нови избор доцента др **Иване Симоновић** у звање доцент за ужу грађанскоправну научну област на Правном факултету Универзитета у Нишу, са пуним радним временом.

У Нишу, 23. 03. 2023. године

КОМИСИЈА

**1. Др Невена Петрушић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Нишу, члан**

**2. Др Мирослав Лазич, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Нишу, председник**

**3. Др Нина Планојевић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, члан**

